

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 25. září 2020 v senátu složeném z předsedy JUDr. Richarda Petráska a soudců JUDr. Alexandra Sotoláře a JUDr. Felicie Hruškové, odvolání obžalovaného **Martina P., nar. xxx**, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 21.5.2020, sp. zn. 3T 7/2019 a rozhodl **t a k t o :**

podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr.řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** pouze ve výroku o povinnosti k náhradě škody a podle § 259 odst. 3 tr.řádu se znovu rozhoduje tak, že :

podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozeným Štěpánovi V., narozen xxx a Tomáši V., narozen xxx, oba bytem xxx, k rukám jejich matky Ilony F., narozena xxx, bytem xxx, náhradu škody ve výši 73.782 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození Štěpán V. a Tomáš V. odkazují se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í :

- 1) Shora citovaným rozsudkem obvodního soudu bylo rozhodnuto, že obžalovaný byl uznán vinným tím, že dne 24. 9. 2018 v době od 12:48 hodin do 12:50 hodin v xxx, poté, co poškozený Aleš V., narozený xxx, při odchodu z provozovny Xxx po neuznané reklamaci úmyslně prudce bouchl dveřmi, v důsledku čehož popraskala jejich skleněná výplň a z místa se snažil odejít, obviněný vyběhl z prodejny, poškozeného zachytil za pravou ruku, ve snaze mu v odchodu zabránit až do příjezdu policie, přičemž v průběhu potyčky poškozeného chytil za malíček pravé ruky, který mu páčil a tím mu způsobil zlomeninu horního konce prvního článku 5 prstu pravé ruky s výrazným vybočením části

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

prstu pod zlomeninou zevně k malíkové straně ruky a vzhůru směrem ke hřbetu ruky, kdy na poranění lze ze soudně lékařského hlediska pohlížet jako na ublížení na zdraví, čímž spáchal přečin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky dle ust. § 146a odst. 1 trestního zákoníku a za to byl odsouzen podle § 67 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 68 odst. 1 a 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výši 10 denních sazeb po 1 000 Kč, tj. celkem 10 000 Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, uložen náhradní trest odnětí svobody v trvání 3 týdnů. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost uhradit Štěpánu V., narozenému xxx a Tomáši V., narozenému xxx, oběma celkem částku 73 892 Kč.

- 2) Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání, a to proti všem výrokům. Odvolání odůvodnil tím, že provedené důkazy neumožňují učinit závěr o jeho vině, když neexistuje důkaz prokazující, že by zranění poškozenému způsobil on. Z kamerového záznamu neplyne, že by poškozeného držel za prst ruky. Na záznamu jsou zachyceny dvě postavy, které se spolu přetahují. Znalec Šlégr je znalcem pro odvětví ortopedie, traumatologie. Je tedy erudovaný pro otázku zjištění příčin poranění prstu poškozeného. Znalec uvádí, že mechanismus vzniku zranění, tupý náraz nebo úder do oblasti čtvrtého meziprstí, nebo páčením pátého prstu tímto směrem. Dle charakteru zlomeniny se jako nejpravděpodobnější jeví úder do dveří, kdy je násilí vedeno hranou dveří do oblasti čtvrtého meziprstí, tedy mezi čtvrtý a pátý prst ruky vztkladem na pátý prst. Alternativou je přivření prstu mezi dveře a zároveň s vypáčením ruky. Nelze s jistotou vyloučit ani mechanismus vypáčení malíku při přímém chycení tohoto prstu rukou. Závěry soudu o vzniku poranění jsou v rovině nepodložené spekulace. Poukazuje na skutečnost, že poškozeného za prst nedržel, nekroutil mu ho, ani mu ho nepáčil. Žádný ze svědků tuto skutečnost nepotvrzuje. Pokud znalec uvádí mechanismus vylomení malíku jako třetí, alternativní možnost vzniku poranění, musí být pro uznání viny k dispozici další důkazy, které absentují. Na výpovědi poškozeného je třeba nahlížet zorným úhlem živých skutečností, které poškozený při výpovědi uvedl. Poškozený rozbil dveře prodejny, ačkoliv tuto skutečnost lživě u soudu popřel. Pokud poškozený lze o této skutečnosti, těžko mu lze věřit, že nefabuluje i ve zbytku výpovědi. Postrádá v rozsudku jasný popis všech důkazů, zejména těch, které ho údajně usvědčují ze spáchání žalovaného přečinu. Popis důkazů soudem je v rozporu s § 2 odst. 6 tr. řádu. Celý rozsudek sice na různých místech popisuje skutečnosti a důkazy domněle usvědčující, důkazy eliminující jeho vinu, nesumarizuje, jaké důkazy soud považuje ve věci za hodnověrné a které nikoli a na základě kterých důkazů učinil závěr o jeho vině. Rozsudek je v rozporu s § 2 odst. 5 tr. řádu a přiči se zákonným požadavkům § 125 odst. 1 tr. řádu. Rozsudek je v rozporu se zásadou in dubio pro reo. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc soudu I. stupně k opětovnému projednání a rozhodnutí.
- 3) Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání a právě zjištění takových vad vedlo odvolací soud ke zrušení napadeného výroku o náhradě škody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

- 4) Pokud jde o skutková zjištění obvodního soudu, jsou naprosto správná a úplná. Plně odpovídají výsledkům provedeného dokazování. V přípravném řízení, ani v řízení před obvodním soudem, nebyla procesní ustanovení porušena v takové míře, aby se jednalo o podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Právo obžalovaného na obhajobu bylo zcela zachováno. Obvodní soud provedl všechny potřebné a dostupné důkazy v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu a tyto pak hodnotil tak, jak mu ukládá ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve všech vzájemných souvislostech. Na základě takto provedených a zhodnocených důkazů obvodní soud dospěl ke správné právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Uložený trest odpovídá všem zákonným kritériím ust. § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku a § 69 odst. 1 tr. zákoníku a není v žádném případě trestem nepřiměřeně přísným.
- 5) Odvolací soud zjistil, že rozhodnutí o uplatněném nároku poškozeného v přezkoumávané části rozsudku je nesprávné ve smyslu § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu.
- 6) Podle rozh. č. 32/2005 Sb. rozh. tr. náklady na opatření znaleckého posudku, jenž byl předložen poškozený jako důkaz v trestním řízení, není škodou vzniklou trestným činem, o které by mělo být rozhodováno v adhézním řízení. Obvodní soud proto pochybil, když do výše škody, kterou obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil uhradit zahrnul i částku 110 Kč za zpracování posudku výše bolestného. Podle rozhodnutí SR 160/2002 vznikne-li nezletilé poškozené majetková škoda z trestného činu, je třeba za splnění podmínek stanovených zákonem přisoudit náhradu této poškozené, což musí být ve výroku rozsudku náležitě vyjádřeno. Soud učiní tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu uloží obžalovanému povinnost splnit nezletilé k rukám jejího zákonného zástupce. Obvodní soud proto pochybil, když obžalovanému uložil povinnost k náhradě škody přímo nezletilým, kteří nemohou sami přijmout plnění z titulu náhrady škody.
- 7) Z těchto důvodů odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu zrušil napadený rozsudek pouze ve výroku o náhradě škody a za splnění zákonných podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku.
- 8) Odvolací soud nemohl souhlasit s tvrzením obžalovaného, že důkazy provedené obvodním soudem neumožňují učinit závěr o jeho vině, když neexistuje důkaz, že by zranění poškozenému způsobil on. Kamerový záznam není důkazem, který by obžalovaného usvědčoval ze spáchání zažalovaného skutku, ale není ani důkazem, který by jeho vinu vyvracel, neboť obžalovaný i poškozený byli kamerovým systémem zachyceni z takové dálky, že jejich postavy na kamerovém záznamu jsou nepatrné a nejsou znatelné žádné detaily, např. uchopení někoho za prst, natož pak jeho páčení. Podle odvolacího soudu obvodní soud nepochybil, když za základ svých skutkových zjištění vzal znalecký posudek z odvětví soudního lékařství, neboť znalec z tohoto odvětví je specializován právě na zjištění mechanismu vzniku zranění. Není nikterak s podivem, že znalec z odvětví ortopedie a traumatologie ve své klinické praxi nejčastěji přichází do styku se zraněními, která nejsou způsobena trestným činem, ale vznikla bez zavinění druhé osoby. Jeho práci na rozdíl od znalce z odvětví soudního lékařství není

zkoumání mechanismu vzniku zranění, ale jejich léčba. Odvolací soud nepochybuje o tom, že nejčastějším mechanismem vzniku předmětného zranění je tupý náraz nebo úder do oblasti čtvrtého meziprstí, vzniklý úderem do dveří, kdy je násilí vedeno hranou dveří do oblasti čtvrtého meziprstí. Podle § 2 odst. 6 tr. řádu je však třeba důkaz znaleckým posudkem, resp. výpovědí znalce před obvodním soudem hodnotit nikoli jen jednotlivě, ale též v souhrnu s ostatními provedenými důkazy. Z nich vyplývá, že dveře prodejny se otevírají dovnitř do prodejny a mají kliku. Podle odvolacího soudu poškozený musel při odchodu z prodejny vzít rukou za kliku dveří, dveře otevřít směrem dovnitř. Poté musel otevřenými dveřmi vyjít z obchodu. Podle výpovědi obžalované z hlavního líčení vzal poškozený dveře za rám a silně s nimi bouchl. Podle odvolacího soudu pokud poškozený držel pravou rukou dveře za rám a silně bouchal dveřmi směrem ven z obchodu, nemohlo přitom dojít k úderu hranou dveří do oblasti čtvrtého meziprstí pravé ruky, když jak obžalovaný, tak svědek Pudil popisují intenzivní ránu, při které prasklo sklo. Podle odvolacího soudu silný úder hrany dveří do futer nemohl být zbrzděn nárazem rámu dveří nejprve do oblasti čtvrtého meziprstí pravé ruky poškozeného. Stejně tak je logicky vyloučeno, aby si poškozený přivřel prst při prudkém zavírání do dveří a přesto se ozvala silná rána a v důsledku nárazu rámu dveří do futer prasklo sklo. Podle odvolacího soudu pokud jsou první dva mechanismy vzniku předmětného zranění logicky vyloučeny, zbývá jen třetí možný mechanismus vzniku zranění, a to mechanismus uvedený ve výroku o vině napadeného rozsudku. Za této situace nemůže být verze skutkového děje obsažená ve výpovědi obžalovaného pravdivá a obvodní soud nepochybil, když výpověď obžalovaného hodnotil v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu jako nevěrohodnou a účelovou, jejímž cílem je vyhnout se odsouzení. S obžalovaným lze souhlasit v tom, že žádný ze svědků, ani kamerový záznam, páčení malíčku poškozeného obžalovaným nepotvrzuje. S obžalovaným lze souhlasit i v tom, že prokazatelně lživá výpověď poškozeného, který popírá rozbití skleněné výplně dveří, nemůže být podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnocena jako věrohodná a sloužit jako podklad ke zjištění skutkového děje ve smyslu § 2 odst. 5 tr. řádu. Podle odvolacího soudu odůvodnění napadeného rozsudku odpovídá zákonným kritériím, uvedeným v § 125 odst. 1 tr. řádu, neboť obvodní soud v něm vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. S obžalovaným se lze ztotožnit v tom, že poslední věta v odst. 23 nemá logickou návaznost na předchozí obsah odstavce 23. Podle odvolacího soudu v této trestní věci nevznikl prostor pro aplikaci zásady in dubio pro reo, neboť ani obvodní, ani odvolací soud nemají o vině obžalovaného pochybnosti..

P o u č e n í:

- I)** Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustný další řádný opravný prostředek.
- II)** Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost tohoto výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu.

Praha 25. září 2020

JUDr. Richard Petrásek, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.